Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Selectae E Profanis Scriptoribvs Historiae

Heuzet, Jean

Lipsiae, MDCCLVIIII.

VD18 12897531

Capvt LXIII.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17417

Visual Library

in Xenoc. segm. 6. *facito.* Quam reprehensionem admonitionemque ille semper aequo, et grato animo accepit: et aliquando cuidam, ipsum incitanti ad repellendam Platonis obiurgationem, sapienter prorsus respondit: *At illud mihi vtile est.*

CAPVT LXIII.

Omnia possidentibus saepe amicus deest.

Seneca 6. benef. cap. 29. 1. Neminem tam alte secunda posuerunt, vt non illi eo magis amicus desit, quia nihil absit. Omnia sane excluserit opulenta felicitas, monstrabo tibi, cuius rei inopia laborent magna fastigia, quid omnia possidentibus desit. Scilicet ille, qui verum dicat, et hominem inter mentientes stupentem, ipsaque consuetudine pro rectis blanda audiendi, ad ignorantiam veri perductum, vindicet a consensu concentuque falsorum. Non vides, quemadmodum illos in praeceps agat exstincta libertas, et fides in obsequium seruile submissa, dum nemo ex animi sui sententia suadet dissuadetque, sed adulandi certamen est, et vnum amicorum omnium officium, vna contentio, quis blandissime fallat? Ignorauere vires suas, et dum se tam magnos, quam audiunt, credunt, attraxere superuacua, et in discrimen rerum omnium peruentura bella: vtilem et necessariam rupere concordiam: secuti iram, quam nemo reuocabat.

cap. 30.

cap. 31. 2. Quum bellum Graeciae indiceret Xerxes, animum eius tumentem, oblitumque quam

quam caducis confideret, nemo non impulit. Alius aiebat, non laturos nuntium belli, et ad primam aduentus famam, terga verſuros: alius, nihil eſſe dubii, quin illa mole non vinci ſolum Graecia, ſed obrui, poſſet illa, quam ſecum trahebat, innumerabili militum multitudine. Quum in hunc modum multa vndique iactarentur, quae hominem nimia aeſtimatione ſui furentem concitarent; Demaratus Lacedaemonius ſolus dixit: *Ipſam illam, qua ſibi placeret, multitudinem indigeſtam et grauem, metuendam eſſe ducenti: et periculum eſſe, ne pauci Lacones, obſtruentes corporibus ſuis commiſſas ſibi Graeciae anguſtias atque aditus, tot iſta gentium millia morarentur.* Acciderunt, quae Demaratus praedixerat. Victus Xerxes, et regnum ſuum trepida fuga repetere coactus, Demarato gratias egit, *quod ſolus ſibi verum dixiſſet.*

3. Antiochus, quum in venatione feram perſequendi ſtudio ab amicis et ſeruis aberraſſet, in caſam pauperum hominum intrauit, ignotus. Cum iis coenans, ſermonem de Rege iniecit, vt ſciret, quae eſſet hoſpitum de ſe opinio; audiuitque: *Regem in ceteris quidem bonum et laude dignum eſſe; ſed amicis vtentem malis, plurima negligere: et ſaepe, quae neceſſaria eſſent, nihil curare, quod venationi plus aequo indulgeret.* Tacuit tum quidem Antiochus; ſed poſtquam, orto ſole, ad caſam illam venere regii ſatellites, et purpuream veſtem cum diademate attulere; conuerſo ſermone ad regia illa inſignia: *Certe*, inquit, *ex quo die vos ſumſi,* *Plutarch. Apoph.*

sumsi, heri primum veros de me sermones audiui.

Aur. Vict. Ep. c. 69. 4. Perfectus haud dubie Princeps enituisset Valentinianus, si ei infidis hominibus, quibus sese quasi fidissimis prudentissimisque dederat, carere, aut probatis eruditisque monitoribus vti licuisset.

CAPVT LXIIII.

Veros amicos reparare difficile est.

Senec. 6. benef. c. 32. 1. Quum Augustus audiuisset tandem Iuliae, filiae suae, flagitia, quae tamdiu nescierat; parum potens irae, publicauerat, eam relegando. Deinde quum, interposito tempore, in locum irae subiisset verecundia; gemens, quod non illa silentio pressisset, (quia quarundam rerum turpitudo etiam ad vindicantem redit) saepe exclamauit: *Horum mihi nihil accidisset, si aut Agrippa, aut Maecenas vixisset.* Adeo tot habenti millia hominum, duos reparare difficile est. Caesae sunt legiones, et protinus scriptae. Fracta classis, et intra paucos dies natauit noua. Saeuitum est in opera publica ignibus; surrexerunt meliora consumtis. Tota vita, Agrippae et Maecenatis vacauit locus.

P. Syr. v. 35. Amicum perdere, est damnorum maximum.

Plutarch. Apoph. 2. Quum Darius, Xerxis pater, malum granatum aperuisset, et quidam ab eo sciscitaretur, quarum rerum tantum numerum habere optaret, quantus illic inesset granorum numerus? Respondit: *Zopyrorum.* Fuerat enim Zopyrus Dario amicissimus, sicque